

en Aarsindkomst, der nærmede sig en Ministergage. Teaterdirektørerne kappedes om at spille hans Farcebearbejdelser; Bogforlæggerne tilkøbte sig hans Bevaagenhed ved at udgive hans Oversættelser, som besørgedes af en eller anden fattig Sproglærer; Skuespillere og Varietiesangerinder, unge Digtere og graanende Jubilarer, Bitterfabrikanter og Cirkusdirktører, . . . alle bejlede de til hans Gunst, viste ham alleslags Opmærksomheder, for Kvindernes Vedkommende oftest ved Ydelser in natura. Som en ung Gud tronede han højt i sin uanfægtelige Sorgløshed — tilbød og afskyet, misundt og foragtet — levende kongeligt paa Menneskenes Dumhed, Forfængelighed, Fejghed og Hykleri.

Artiklen om Pers Projekt havde han alene skrevet for at tjene Ivan Salomon, der undertiden var ham behjælpelig med at anbringe en Veksel. Per selv interesserede ham ikke det bitterste, og for hurtig at blive af med ham lovede han straks at ville indføre de begærede Rettelser i det næste Nummer af „Falken“. Men naar Per først var begyndt at tale om sit Værk, var han ikke let at standse. Dyhring blev fortvivlet. Han sad tilsidst og gabede ganske ugenert bag sin kvindelig hvide Haand. Desuden ventede han et Damebesøg. Foruden Artiklen om Per havde han i Dagsnummeret af Bladet en lyrisk Lovprisning af en Balletdame, der for Tiden optraadte i Cirkus, — og han ventede nu den ham tilkommende Tribut.

Endelig brød Per op, og Dyhring gik ind i sin Spisestue, hvortil Døren under Besøget var bleven lukket af en usynlig Haand. Idet han stod paa Tærskelen, gik han bagover af Forbavselse, . . . derhenne paa Stolen foran hans Opdækning sad Nanny Salomon med bredskygget, hvid Kniplingshat paa Hovedet og en halvfortæret Radise i Haanden. Hendes sædvanlige Følgeveninde, den lille skæve Olga Davidsen, stod henne ved Vinduet, sprudrød af forlegen Munterhed.

„Maa jeg spørge . . . hvordan i Alverden er de ærede Damer sluppen herind? Jeg har ikke hørt det ringe.“

„Hvorfor skulde vi ringe? Jeg har jo Deres Entrenøgle,“ svarede Nanny med en Dristighed, der bragte Veninden til formelig at snappe efter Vejret. „Forresten stod Døren aaben . . .